

Onades (Deep Blue)

I

La llum del sol acarona les onades, que ronquen com un gat.,
s'estiren i badallen , i comencen a jugar a la sorra de la platja.
L'atzar es desperta i sacseja destí , que dorm al seu costat,
i així, sense avisar ningú, el nou camí que enceten ens marca.

El brot verd brolla de la terra, la blanca tela al cavallet espera
uns nous ulls miren i prometen, un recollit es comença a desfer.
Un calçat que es nua , una porta s'obre, un fil platejat que ens mena
des de l'ara que desperta al demà que podrà ser.

Pas a pas, un nou repte s'alça, un nou color mulla el pinzell,
un acord ressona a la guitarra, el vent xiula a les orelles,
el cor batega i el que no pot ser es desfà.

I el paisatge s'il·lumina de colors, tot és més clar i més bell,
i com poncella que floreix , o vaixell que obre les veles
comencem a caminar.

II

Descobrim corbes i viaranys, senders llargs i dreceres fosques,
capvespres de sol i nits de tempesta, vents de primavera.

Colors estridents, notes dissonants, passes mal donades.

Batecs tremolosos i cançons d'amor vora la llum d'una foguera.

El públic aplaudeix, el music plora. El quadre es tapa, s'oblida
i els mots fugen, la ruta s'acaba. Llavis que es busquen i no es troben.

La pluja tot ho amara, els rius canten i corren, i sota la lluna que esguarda
els vaixells perden el rumb, i alguns albiren port, i altres moren.

La celístia troba al poeta, al músic, al pintor i als amants
veient com les parques filen, creuant fils d'or i plata, vides
i morts, fama i oblit, petons de mel o gel.

Capritxoses dames, llunyanes de bellesa o encants
que en atzarós joc deixen ulls joiosos o flors marcides,
vides de somni o records de fel.

III

I passada la nit s'alça un nou sol , sobre les mateixes onades
que emmirallen els blanc núvols del cel amb la vella lluentor
de somriures i llavors, de somnis i inspiracions amagades
com les flors de marfull, a l'hivern, tenyeixen el bosc de color.

El nou quadre serà lluminós, el nou amor durarà per sempre,
l'arc de violí es trencarà i l'arbre s'esberlarà per la tempesta.
El vaixell buscarà de nou l'horitzó, els ocells garrularan al vespre,
la font cantarà de nou sobre l'esperança i la seva gesta.

Es farà de nit, plovent sobre turons o amb grills comptant estrelles.
Paraules enceses enmig d'abraçades, passions alliberades,
sentiments i cançons a punt d'esclatar

fetes perfectes i acabades, amb la muda certesa de sentinelles
que a la platja , amb sol o núvol, l'etern ronc de les onades
anunciarà un nou demà.